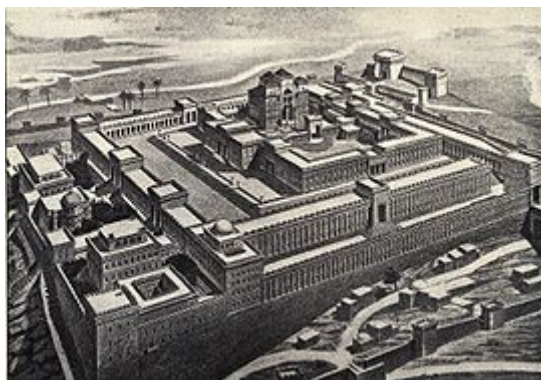

کوروش سوم در مقام منجی موعود زرتشتیان و قوم یهود و شیعیان

در کتب پهلوی در شمار جاودانیهای زرتشتیان به ظاهر از **کوروش سوم** (فریدون) اسمی دیده میشود. اما از پسر خوانده و دامادش **گائوماته بردیه** (سپیناک زرتشت) تحت سه نام **اشم یخمی هوشت** (مرد بسیار پارسا و خوب و روشن) و **هنوئیشث** (نیکوترین) پسر **گنورو** (دارای سرودهای باشکوه) و **زرتشت** (زرین اندام) یاد شده است. پیداست نام دومی از القاب معروف **سپیناک زرتشت** (گائوماته بردیه) پسر **سپیتمه جمشید** ملقب به **گودرز** (= دارای سرودهای با ارزش) اخذ شده است. نظر به مطابقت کلمه اوستایی **گانو** (سرود) با **گنو** (گاو) معلوم میشود چرا نام **گودرز** را همچنین به معنی دارای **گاوان** با ارزش گرفته اند چون در وندیداد یکی از القاب معروف **سپیتمه جمشید** (داماد و ولیعهد آستیاگ/ازی دهاک مادی) پدر **سپیناک زرتشت**، **هنو رمه** یعنی دارنده رمه های خوب است. گرچه اطلاع زیادی از این سه نقش اساطیری داماد و پسر خوانده معروف **کوروش سوم** به دست داده نشده است ولی اطلاعاتی که از معنی و مفهوم این اسامی در این باب پدید می آید برای شناسایی فرد تاریخی معروف زیر لوای این اسامی کفایت می نماید. بنابراین در رابطه با **کوروش سوم/فریدون** فرمانروای اساطیری آریائیان این سؤال پیش می آید که چرا نامی از خود **کوروش سوم** یعنی **فریدون** شاهنامه که ایرانیان باستان وی را پدر می نامیده اند، در بین یاران جاودانی **سنوشیانت** (موعود سوردسان) موجود نیست؟ بررسی بیشتر در این باب خود **سنوشیانت** (سوردسان) موعود آخر را نقش اساطیری **کوروش سوم/فریدون** نشان میدهد. چه نام شاهنامه ای **آفریدون (فریدون)** در لغت اوستایی به معنی **آفرین شده، تحسین و حمد شده** است و از همین معانی القاب اوست که جنبه تاریخی **نوح** (تسلوی دهنده) نجات یافته از طوفان بین النهرینی تورات (منظور سقوط امپراطوری برده داران بابل توسط کوروش سوم) و **احمد** موعود مردمان سامی خاورمیانه زاده شده اند. می دانیم در اوستا آخرین **سنوشیانت** نامش **استوت** ارته آمده است که به معنی **مظهر و پیکر قانون مقدس** و نیز به معنی **ستوده پاک (=محمد)** است. پیداست نامهای **فریدون** و **احمد** و **محمد** با همین معنی دوم آن ارتباط داشته و از منشأ آن اخذ شده اند. ناگفته نماند نام اوستایی **کوروش سوم** یعنی **ثراتونه** به معنی **سومین** است که در این باب تبدیل به سومین **سنوشیانت** گردیده است. نامهای دو **سنوشیانت** دیگر یعنی **اوخشیت** ارته (پرورنده درخشان قانون مقدس) یا **هوشیدر** **بامی** (بودا=منور سمت بامیان) و **هوشیدر ماه** (سرور درخشان) نیز بسیار جالب هستند چه از اینان اولی لقب پیامبر معبود پادشاهان **کوشانی** نیمه شرقی فلات ایران یعنی خود **بودای پنجم** موعود مراد گردیده است. می دانیم که **کوشانیان** خود را **ثابت در قانون** (حامی قانون **گوتمه بودا** یعنی همان **گائوماته بردیه/زرتشت**) می خواندند. چه از گفته های کتنبیاس طبیب و مورخ یونانی دربار پادشاهان میانی هخامنشیان معلوم میگردد که **سپیناک زرتشت** (گائوماته بردیه) در عهد **کوروش** کبیر به عنوان شاهزاده و نماینده کوروش نزدیک به سه دهه از مرکز حکومتی خود **بلخ** بر امور سیاسی و فرهنگی شمال هند نظارت داشته است و تعالیم فرهنگی و اقتصادی و اخلاقی را هم در آن سمت انجام داده است. مسلم می نماید از این جاست که **دریاچه هامون** (کناس **اویه** در اوستا به معنی چاه آب) محل **سنوشیانتها** به شمار رفته است و نیز از همین رو است مکان **مهدی موعود** شیعیان چاه پنداشته شده است. نام مادر مهدی موعود یعنی **نرگس** (نر کئس= به اوستایی یعنی فرد دلیر) هم با مفهوم نام مادر **سنوشیانت** سوم یعنی **ویسپ تورو** و **ئیری** (به همه شکست دهنده) مربوط است. اما از موعود میانی و دوم **هوشیدر ماه** (سرور درخشان) بی شک ایزد آریایی خورشید **مهر** میانجی (منیه/مسیح) در ایران باستان و سمت آسیای صغیر منظور شده است که خدایی منجی و جاودانی به شمار میرفته است و مسیحیت جنبه خدایی **عیسی مسیح** را به طور غالب از آیینهای دینی منسوب به وی اخذ نموده است. حتی نامهای **موسی** (موسه/میثه) و **مصر** (میثره) را **میتانیان مهرپرست** درون اتحادیه قبایل **هیکسوس** در سمت مصر و فلسطین از خود به یادگار گذاشته اند. نام اوستایی اصلی این **سنوشیانت**، **اوخشیت نمنگه** (پرورنده -گردنده تابان= خورشید) است. در واقع هم **کوروش سوم** و هم **گائوماته بردیه** (زرتشت= زرین تن یا همان **گوتمه بودا** یعنی سرود دان **منور**) **مهر پرست** بوده اند و اساساً آتشکده های کهن ایران باستان **مهرابه** های ایزد خورشید بوده اند. مسلم به نظر میرسد **اهورامزدا/برهما پرستی** (در اساس پرستش خدای بابلی خرد و زمین یعنی **انکی/انا**) نه از سوی **گائوماته زرتشت** (بردیه) بلکه از سوی قاتلش **داریوش اول** (همان **جاماسپ** روایات ملی، داماد زرتشت) به پیروی از سنن دینی بابلیها در ایران ترویج پیدا کرده و جایگزین مهرپرستی گردیده است. در اسطوره گرجی معروف **امیران** (مهر) و اساطیر ارمنی مربوط **مهر** و همچنین **ارتاوازدا** (دانای نیک کردار= گائوماته بردیه) از **کوروش سوم**، ایزد **مهر** و **گائوماته بردیه** به ترتیب تحت عناوین **کوروشا** (به مثابه سگ بالدار=پارس یعنی پلنگ)، **امیران** (امری، یعنی جنگاور

بی مرگ) و ارتاوازد (دانای نیک کردار در مقام پسر خوانده ارتاشس یعنی پادشاه نیک کردار، کورش سوم) به عنوان جاودانان در بند یاد گردیده است. در انجیلها سه سنوشیانت ایرانی به صورت زکریا (واعظ، حافظ سرودها سپیتمه جمشید و پسرش گائوماته زرتشت)، یحیی معمدان (ایزد مهرجاودانی غسل تعمید دهنده و خود گائوماته زرتشت) و عیسی مسیح در آمده اند که از این میان فقط سومی که همان یهودای جلیلی فرزند زیپورایی روحانی و معلم انقلابی یهود بوده است تازگی داشته و به جای سنوشیانت ایرانی کورش سوم یعنی آفریدون (آفریتی-یانه= استوت ارته یعنی ستوده پاک= محمد/احمد) نشسته است. در این رابطه نام مهدی را نیز نظیر نام مسیح می توان از ریشه اوستایی متهیه (متهیه، موعود و معهود) یعنی ریشه نام میثره (ایزد مهر و عهد و پیمان) مأخوذ دانست. بر این اساس نام حسن عسکری نیز به جای حصن (دژ صخره ای) نشسته است که ایزد مهر (متهیه/مشیه/مسیح) زاده آن به شمار می رفت. مسلم به نظر میرسد سنگ سیاه آسمانی کعبه نیز به نشانه آن به دیوار کعبه تعبیه شده است؛ چون در تورات و روایات قرآنی مادر اسماعیل (خدای شنوا)ی کعبه یا همان ایزد مهر ملقب به دارنده هزارگوش شنوا، هاجر (=حجر یعنی سنگ) نامیده شده است. اما با توجه به اینکه بنای زیگوراتی شکل معبد اورشلیم جایگاه اسحق (=خندان) به شمار آمده لذا این معبد به خدای ملی آشوریان یعنی آشور (=خندان، ضحاک) یا همان خدای بابلی مردوک (اژی دهاک ماردوش= مردوک دارای سمبل مار سَمی) -که خود اینان نیز ایزدان خورشیدی به شمار می رفتند- اختصاص داشته است. از سلیمان (مرد صلح) بن داود (=عزیز، کمبوجیه دوم یعنی مرد کامیاب و آرام) بانی آن همان کورش سوم مراد می باشد که دستور بازسازی معبد اورشلیم را صادر کرده بود. تورات بانی اولیه این بنا را دیوان (منظور آشوریان-بابلیان) ذکر نموده است.

معبد زیگوراتی شکل اورشلیم بر اساس روایات توراتی چنین نمایی داشته است:

برگه ي ارزشمندی که از سده ي چهارم پیش از زایش مسیح (۲۴۰۰ سال پیش) و در موزه ي آرمنیاز لنین
گراد (سن پترزبورگ) نگهداری می شود و پادشاهی هخامنشی را در حضور ایزد مهر شیر سوار نشان
میدهد.

جواد مفرد کهلان

درفش کاویانی

<http://derafsh-kavivani.com/parsi/>